

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/42/2024
Identifikačné číslo spisu:	1521203088
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1521203088.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobcu Ing. O. A., narodeného XX. O. XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX N., zastúpeného advokátskou kanceláriou Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému Intesa Sanpaolo Holding International S.A., so sídlom 28, Boulevard de Kockelscheuer, L-1821 Luxemburg, zapísaná v Obchodnom registri Luxemburska pod číslom B44318, zastúpenému advokátskou kanceláriou Allen Overy Shearman Sterling s.r.o., so sídlom Eurovea Central 1, Pribinova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 857 897, o uloženie povinnosti prejavu vôle žalovaného, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/61/2023-374 z 27. októbra 2023, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní p r e r u š u j e do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach predložených uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/16/2024 z 29. októbra 2024.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 23Cb/85/2021-180 z 28. februára 2022 výrokom I. vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil, výrokom II. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % a výrokom III. priznal štátu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 1Cob/61/2023-374 z 27. októbra 2023 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, t. j. preto, že neexistovali dôvody na jeho vydanie, keďže v danom prípade je daná právomoc súdov Slovenskej republiky na konanie vo veci.

3. Uznesenie odvolacieho súdu napadol žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolaním, ktorého prípustnosť vyvodzuje z ustanovení § 420 písm. a) a písm. f) CSP. Súčasťou dovolania bol aj návrh na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP spolu s návrhom na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie.

4. Podaním zo dňa 11. decembra 2024 dovolateľ oznámil, že v identickom konaní o dovolaní žalovaného (s rozdielom iba v osobe žalobcu) vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Obdo/16/2024 bolo dňa 29. októbra 2024 vydané uznesenie o prerušení konania a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené tri prejudiciálne otázky.

5. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/16/2024 z 29. októbra 2024 dovolací súd zistil, že v konaní v obdobnej veci bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 162 ods. 1 písm. c) CSP a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené nasledovné prejudiciálne otázky:

a) Má sa ustanovenie čl. 7 bod 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie), ďalej ako: „Nariadenie Brusel“, vykladať tak, že žaloba o nahradenie prijatia žalobcovho návrhu zmluvy o kúpe akcií súdnym rozhodnutím sa má považovať za žalobu v „zmluvných veciach“?

b) V prípade, ak odpoveď na prvú otázku je záporná, má sa ustanovenie čl. 7 bod 2 Nariadenia Brusel vykladať tak, že žaloba o nahradenie prijatia žalobcovho návrhu zmluvy o kúpe akcií súdnym rozhodnutím sa má považovať za žalobu vo veci nároku z „mimozmluvnej zodpovednosti“?

c) Má sa ustanovenie čl. 24 bod 2 Nariadenia Brusel vykladať tak, že je aplikovateľné aj na konanie, o aké ide vo veci samej z dôvodu, že žalobca sa domáha, aby súd v konaní vo veci samej ako predbežnú otázku posúdil jeho námietku o neexistencii, resp. neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorým bol schválený prevod zostávajúcich akcionárov (vrátane akcií žalobcu) na žalovaného?

6. Podľa § 438 ods. 1 CSP, na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

8. Citované ustanovenie predstavuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Úlohou súdu je racionálne vyhodnotiť, či je potrebné konanie prerušiť s prihliadnutím na zákonnú požiadavku rýchlej a účinnej ochrany ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov. Pri rozhodovaní, či konanie podľa § 164 CSP preruší alebo nie, musí súd prihliadať aj na zásadu hospodárnosti konania a na právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 2 a čl. 17 Základných princípov CSP). Preto by konanie nemal prerušiť, ak nepredpokladá, že vyriešenie otázky v inom konaní bude mať pre dané konanie zásadný význam.

9. Prerušenie konania je svojou povahou výnimočným rozhodnutím, o ktorom súd rozhodne za splnenia zákonom predpokladaných podmienok aj bez návrhu strany sporu. Súd k takémuto procesnému rozhodnutiu pristúpi zásadne vtedy, ak prebieha iné konanie (nielen súdne), v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej.

10. Keďže vo vyššie označenom dovolacom konaní boli v obdobnej veci v súvislosti s otázkou právomoci súdov Slovenskej republiky predložené Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky, ktorých zodpovedanie môže mať význam pre rozhodnutie o dovolaní aj v prejednávanej veci, dovolací súd považoval za hospodárne, účelné a pre legitímne očakávania strán (v súlade s princípom právnej istoty) dôležité predmetné dovolacie konanie podľa § 164 CSP prerušiť, a to až do rozhodnutia Súdneho

dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach predložených uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/16/2024 z 29. októbra 2024. S poukazom na ustanovenia § 165 ods. 1 a ods. 2 CSP bude dovolací súd v konaní pokračovať aj bez návrhu, len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo. Počas prerušenia konania sa nevykonávajú procesné úkony a plynúce procesné lehoty sa prerušujú.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.